

ger af næringsdrivende eller Arbejdere i Provinserne. Det er i Betænkningen oplyst, at der er 13 Foreninger i Provinserne, som have henvendt sig til Indenrigsministeriet, og efter at vi i Finansudvalget have modtaget denne Skrivelse, er der endnu 2 Foreninger, som have ulejligen sig med Henvendelse til den ærede Indenrigsminister. Tillige bliver det oplyst, at ingen af disse Foreninger har faaet noget, saa at den Ulejlighed, de have haft med at ansøge, har været ganske forgæves. Det forekommer mig, at denne Sag er højst mærkelig i flere Henseender. Naar man f. Eks. sammenligner den med en lignende Sag under Landbrugsministeriet, hvor der gives 6,000 Kr. til Landboforeninger, som ville lade afholde Foredrag for deres Medlemmer, se vi, hvilken uhyre Forskel der gøres mellem Landboforeningerne og saa Industriens Foreninger og Arbejdernes Foreninger. Landboforeningerne faa deres 6,000 Kr., dem tænker ingen paa at nægte. Og ikke nok dermed, men nu skulle de yderligere have et Tilskud for at administrere de 6,000 Kr. De ere altsaa naaede saa vidt frem paa dette Punkt, at de faa Statstilskud i anden Potens, medens Industriens og Arbejdernes Foreninger intet faa. Saaledes som denne Sag har udartet sig, forekommer det mig at være et prægtigt Eksempel af dansk Bureaukratisme, saaledes som vi have kendt den fra Frederik VI's Dage. Forholdet er det, at Folketinget og Landstinget i Fjor have vedtaget at sætte dette Beløb paa Finansloven, og naar den danske Rigsdag er enig om denne Sag, skulde man tro, at den ogsaa dermed var afgjort. Men det er den paa ingen Maade, thi vi maa huske paa, at vi have en Minister, og naar han siger: Jeg vil ikke have disse Penge, jeg vil ikke bruge dem, kan det være ligegyldigt, hvad den danske Rigsdag siger, thi den er for intet at regne ved Siden af en Minister. Det er som sagt et smukt Eksempel paa Bureaukratisme for alle Embedsmænd i Landet, lige fra Amtmanden ned til Natvægteren. De føle sig ved det Eksempel, Ministeren har givet, i Besiddelse af en Magtfuldkommenhed, som de nok skulle vide at hævde over for Befolkningen. Nu er Spørgsmaalet: staa vi virkelig helt magtesløse i denne Sag? Er en Minister en saa almegetig Mand, at han i dette Spørgsmaal kan trodse baade Folketinget og Landstinget? Det tror jeg dog ikke. Jeg tror, at vi have Midler, hvorved vi kunne faa Ministeren til at gennemføre denne Sag, og jeg vil der tillade mig at anvise en Vej, som

vi kunne gaa. Vi kunne tage en anden Bevilling i Pant. Og den Bevilling, jeg der har tænkt paa, er den til elektrisk Lys paa Bernstorff Slot. Disse to Bevillinger have en vis Lighed; det er Oplysning, det drejer sig om i begge Tilfælde, og naar den ærede Minister vil have Mørket til at ruge over Befolkningen, lad saa ogsaa Mørket ruge i de kongelige Sale. Hvis vi forhindre, at der kommer elektrisk Lys i de kongelige Sale, var det jo muligt, at der fra anden Side kunde blive gjort nogen Indflydelse gældende over for den højtaerede Minister, saa at han forandrede sin Stilling til denne Sag. Dette Spørgsmaal om de 8,000 Kr. vil naturligvis, det haaber jeg, i Finansudvalget blive taget op til 3dje Behandling, og jeg haaber, at vi saa ville kunne faa en Løsning af denne Sag, saa at alle disse Foreninger ikke forgæves skulle have henvendt sig til Regeringen. Jeg skal nævne Foreninger, som hidtil forgæves have henvendt sig til Regeringen. Der er saaledes Bestyrelsen for Centralforeningen af Haandværkere paa Landet i Jylland. Det er altsaa jydsk Haandværkere, som have sluttet sig sammen i en Forening, dels for at værne om deres Fags Interesser, dels for at udbrede nyttig og gavnlig Oplysning i deres Kreds. De have søgt om Tilskud til denne i høj Grad paaskønnelsesværdige Virksomhed, men det nægtes dem af Ministeren. Der er ogsaa fra Odense Byraads Udvalg for Afholdelse af populære Foredrag gjort en lignende Henvendelse. Jeg har fulgt de Foredrag, der ere blevne holdte ovre i Odense, og naar man ser hen til de Mænd, som have holdt disse Foredrag, og til de Emner, hvorom der har været talt, forekommer det mig, at det er en Virksomhed, som i højeste Grad fortjener at støttes fra Statens Side. Som sagt, jeg haaber ikke, at denne Sag maa være endt nu ved 2den Behandling, men at den vil blive taget op til fornyet Forhandling mellem Finansudvalget og Ministeren inden 3dje Behandling. Jeg skal saa til Slut udtale mig om de to Ændringsforslag, som ere blevne stillede af det ærede Medlem for Aalborg (N. Christensen) og det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (H. Jensen).

Det ærede Medlem fra Aalborg har stillet Forslag om Forhøjelse af Tilskuddet til de tekniske Skoler med 20,000 Kr. Det er et Forslag, som jeg fuldt ud kan sympatisere med, og jeg hører nu oplyst af det ærede Medlem, at Foreningen for de tekniske Provinsskoler, allerede før Rigsdagen kom sammen, har indgivet et Andragende